

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Práth Gyula ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Németh és Palatics Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Palatics Edit ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2017. május 18. napján kelt 65.P.24.193/2016/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az I. és II. rendű alperesek azzal, hogy ... napján a ... oldalon megjelent „...” című cikkben nyilvánosságra hozták a felperes foglalkozását és munkahelyét, valamint a ... profilképét, megsértették a felperes személyes adatai és a képmás védelméhez fűződő jogát.

Az alpereseket a további jogsértéstől eltiltja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 900.000 (kilencszázezer) forintot.

A felperes által fizetendő illeték összegét 306.000 (háromszáz-hatezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 54.000 (ötvennégyezer) forint kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 50.000 (ötvenezer) forint + áfa forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 408.000 (négy száz-nyolcezer) forint, az I. rendű alperest, hogy 72.000 (hetvenkettőezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Felperes a keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperesek azzal, hogy a ... internetes sajtótermékben ... napján „...” címmel megjelent cikkben közzétették a ... profilképét, közzétették munkahelyét és foglalkozását, megsértették a személyes adatainak védelmét, a magánélet sérthetlenségéhez fűződő jogát, a magántitkát, a képmás védelméhez fűződő jogát, valamint azzal, hogy ezen cikkben a ... megjelent közléseit szisztematikusan leválogatták, megsértették a jóhírnevét. Kérte az alperesek kötelezését a jogsértés abbahagyására, a cikk elérhetőségének megszüntetésére és az alperesek marasztalását egyetemlegesen 6.000.000 forint sérelemdíjban.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. A személyes adatok megsértésére alapított igénnyel kapcsolatosan vitatták, hogy a felperes személyes adatát, illetve fényképét tartalmazta volna az alperesek írása, a cikk a felperest nem teszi beazonosíthatóvá. A kommentekbe került felperesi nevet pedig jelzésre haladéktalanul eltávolították. Hivatkoztak arra, hogy az írás célja nem a felperes személyes adatainak megismerhetővé tétele volt, hanem a ... oldalán a nyilvánosságnak szóló megosztásai tartalmának a közvélemény felé való közvetítése. Fel kívánták hívni az olvasók figyelmét arra a helyzetre, hogy a gyerekek neveléséért, tanításáért, erkölcsi fejlesztéséért felelős pedagógus szélsőjobboldali nézeteket propagál a ... úgy, hogy a véleménynyilvánító posztjai között a szülőkhöz is intéz tájékoztatást iskolai témákat illetően. A sérelemdíj mértékét eltúlzottnak tekintették.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek - I. rendű alperes útján - 100.000 forint perköltséget áfa-val terhelt és a Magyar Államnak külön felhívásra 360.000 forint eljárási illetéket.

Az ítéletének indokolásában hivatkozott az új Ptk. 2:42. §-ára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:46. §-ára, 2:48. §-ára, az Infotv. 3.§ 1. és 2. pontjaira, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdésére.

Rögzítette, hogy a felperesnek kellett azt bizonyítania, hogy az alperesek írása tartalmazta a személyes adatait, képmását. A felperes személyes előadását, valamint az e körben kihallgatott **tanú1, tanú2, tanú3**, valamint **tanú4** tanúk vallomását értékelve azt állapította meg, hogy azok nem voltak alkalmasak annak alátámasztására, hogy az alperesek a felperes profilképét kisatírozás nélkül közzétették. Értékelte, hogy a felperes egy ... képről számolt be, amit az alperesi írást közölve az ... is bemutatott, élettársa, illetve a fenti két szülő egy teraszon ülő képről számolt be, míg **tanú1** szintén egy ... képre hivatkozott, amin a háttérben emberek voltak. Utóbbi tanú azonban nem volt teljes mértékben elfogulatlanak tekinthető, miután a felperes az ő oldalain is megosztott olyan tartalmakat, ami miatt elítélően írt róla az alperes. A tanúk - **tanú3** kivételével - azt követően látták a felperesről szóló cikket, hogy értesültek a felperessel szembeni eljárásról, illetve az írás megjelenéséről, ezért figyelembe vette, hogy a kép konkrét megtekintése nélkül is tudták azt, hogy az kiről szól. Ez a tény a nyilatkozatukat kevésbé markáns, a kép-közlést alátámasztó nyilatkozattá minősíti. A személyes benyomásuk elmoshatta az emlékezetben azt aényt, hogy valóban a képet látták, vagy tudták, hogy a tanárnő megosztására tekintettel ki lehet a képen. Mindezek alapján a jogsértés tényének bizonyítására ezek a tanúvallomások nem voltak alkalmasak. A II. rendű alperes is csak arról nyilatkozott, hogy a kommentek között szerepelt a felperes neve, de ezt a jelzés után azonnal eltávolították. A kommentekben megjelölt név közzéléért az alperesi szolgáltatót nem terheli felelősség, hiszen az általa közérdeklődésre számot tartó vitára bocsátott témakörben, ha egy megnyilatkozó személyes adatot érint, azt az érintett felhívására lehet és kell törölni, de folyamatos cenzúrára a tartalomszolgáltató nem köteles a szerkesztetlen tartalmat illetően. Az ... megnevezése ... tanárnővel összefüggésben önmagában nem teszi a felperest beazonosíthatóvá, hiszen több tanárnő is tanít a ...

A felperesi ... bejegyzések tartalma magántitokként sem volt kezelhető, mivel azok a public

beállításával bárki számára elérhetővé váltak. Ezen gondolatokat megosztotta, amelyekkel a megosztás ténye, és az azokhoz fűzött megjegyzései alapján a felperes egyetértett, hiszen az emberek a ... többek között ezért osztanak meg különféle közléseket. A felperes gondolatainak negatív minősítéséről szolt az alperes írása, tehát nem kreált tényekről, így a jóhírnév megsértése sem valósult meg. Az alperesek a szabad véleménynyilvánítási jogukkal éltek, nem állítottak valótlan, nem maguk találták ki és hamisították meg a tényeket. E körben rögzítette azt is, hogy a ... oldal vonatkozásában a lehetőség adott volt, hogy felperes oldalát látogató egyes szülők információkat kaphassanak a felperestől, mint a gyerekek tanárától, és nem mint barátjától, és ezen szülők egyúttal a felperes gondolatait is megismerhették egyéb témákban.

Mindezek alapján a keresetet elutasította, és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással az illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték vonatkozásában megállapította, hogy azt a felperes köteles megfizetni. Az alperesi képviselő ügyvédi munkadíját pedig mérlegelés alapján, az elvégzett ügyvédi tevékenység és a tárgyalások számának figyelembe vételével határozta meg.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és az alperesek kereseti kérelemben foglaltak szerinti marasztalását kérte, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására való utasítását indítványozta, perköltségeiben való marasztalással.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú ítélet a tényleíró részben már állásfoglalásokat tartalmaz, a releváns tények közül pedig azok, amelyek az ítélet értékelésébe nem tartoznak bele, nem kerültek ismertetésre. Ismételten hangsúlyozta, hogy a ... beállításai tekintetében tévedésben volt, azt hitte, hogy azt csak az ismerősei láthatják. A ... kívüli keresetösség csak irányzott keresés esetén ad eredményt. A „...”, a „...”, az „...”, „...” megjelölések pedig egyértelműen beazonosíthatóvá tették személyét, és így személyes adatait is közölték az alperesek. A profilképe nem volt kitörölve a cikk első verziójában, ezt a kihallgatott tanúk egyértelműen bizonyították. Attól, hogy a tanúvallomások nem mindenben hangzanak egybe, vagy hogy van olyan tanúvallomás, amely eltér a többitől, nem teszi valamennyi tanúvallomást értékelhetetlenné. Hivatkozott arra, hogy a ... felhasználói szabályzata tiltja a felhasználókról szóló adatok, megosztások gyűjtését, a közösségi oldalon kívüli nyilvánosságra hozatalát. Nem tartotta helytállónak az elsőfokú bíróság azon megállapításait, hogy azért osztanak meg a ... tartalmakat a felhasználók, mert azok tartalmával egyetértenének. Saját maga nem közszereplő, másrésztől nem nyilvánosságnak szánta a megosztásait. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte semmilyen formában a perbeli időszakban közzétett egyéb ... tartalmait.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték, annak helyes indokaira való tekintettel és a felperes perköltségben való marasztalását.

A felperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság nem sértett olyan eljárási szabályt, amely az ítélet Pp. 252. § (2) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezését indokolta volna.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás alapján eltérően értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat és ennek megfelelően az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást akként változtatja meg, hogy a cikk eredetileg „...” címmel jelent meg, amelyben az első megjelenéskor a felperesnek a ... kifényképezett tájékoztatójában a ... profilképe nem volt kitörölve. A II. rendű alperes a személyes meghallgatása során a 6. sorszám alatti jegyzőkönyvben előadta azt, hogy hogyan került sor a felperes ... oldaláról kifotózott tartalmak

beszerkesztésére a cikkbe. Ezen személyes előadása során ekkor még nem tett említést arról, hogy a felismerhetetlenné tétel kiterjedt volna a felperes ... profilképére, sőt azon nyilatkozata, miszerint „...ha az ő profilképére valaki rákattintott, akkor csak a kép kicsit nagyobb verzióban jött elő, a ... oldalára nem irányított...” (6. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldal) azt erősíti, hogy a cikk első verziójában még nem került pirossal áthúzásra a ... profilkép. Ezen állítását a II. rendű alperes csak később, a 9. sorszám alatti jegyzőkönyvben tett nyilatkozatában adja elő. Ezzel szemben **tanú2** tanú azt nyilatkozta, hogy amikor látta a sérelmezett cikket, akkor az ő profilképe sem volt felismerhetetlenné téve, ahogy a felperesé sem. Ez pedig kellő bizonyossággal azt támasztja alá, hogy mivel a bejegyzés lefotózva került beszerkesztésre a sérelmezett cikkbe, és a felperes bejegyzését kommentelő személy fényképe sem került felismerhetetlenné tételre, hogy a felperes profilképe sem került kihúzásra.

Egyebekben a másodfokú bíróság rámutat arra is, hogy bár a tanúk elmondása között van apróbb eltérés a profilkép jellegére vonatkozóan, azonban a négy tanú egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a felperesi cikknek volt olyan verziója, amelyben a felperesi profilkép nem volt felismerhetetlenné téve.

A Fővárosi Ítéltábla megjegyzi, hogy e körben az alperesek által csatolt 10. sorszám alatti beadványhoz mellékelt, úgynevezett szerkesztői képváltoztatások nem szolgálhatnak arra bizonyítékkul, hogy eredetileg a felperesi profilkép áthúzott változatban került közzétételre. A cikk megjelentetésének dátumánál 2015. augusztus hó 25. kedd 13 óra 32 perc szerepel, míg a 10. sorszám alatt csatolt szerkesztői programban ezt követő időpontok is találhatóak. Mindebből az a következtetés vonható le, hogy a cikkbe beágyazott képekben történt utólagos szerkesztés nem eredményezi a cikk közzététele időpontjának egyidejű változását.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság bizonyítottan találta azon felperesi állítást, hogy a cikknek az első verziójában a profilképe nem került felismerhetetlenné tételre, ezért a tényállást e körben módosította.

A cikk eredeti címe tartalmazta a „...” megjelölést is, ahogy erre a mai napig a cikk URL-je is utal, ezen kívül a „...”, valamint az „...” közléseket is. Az Infotv. 3. § 2. pontja alapján ezek olyan adatok, ismeretek, amelyekből a felperes egyértelműen beazonosítható azok száma, akik őt ismerik. A felperes pedig nem vitásan nem adta hozzájárulását a személyes adatainak közzétételéhez, ezért ezen adatok - foglalkozás, munkahely - nyilvánossá tétele az Infotv. 5. § (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel jogsértő volt, mint ahogy a személyes adatnak minősülő képmás megjelenítése is.

Az alperes védekezésével kapcsolatosan a másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy egyértelműen társadalmi vitának minősül annak közzététele, hogy egy pedagógus a társadalom többsége által elítélendő nézetekre utaló közléseket tesz közzé olyan eszközzel és módon, amelyet a szakmájával kapcsolatos megnyilvánulások továbbítására, és információ közzétételére is használ. Azonban az ilyen jellegű közérdeklődésre számot tartó vita vonatkozásában sem szükséges az, hogy ezen - nem közszereplő - személy beazonosíthatóvá váljon. A másodfokú bíróság arra is rámutat, hogy a beazonosíthatóság megállapításához elegendő az is, ha egy szűk kör, az őt ismerő személyek tudják beazonosítani az érintettet.

Az alperesek magántitkot nem tettek közzé, a magánélet védelméhez fűződő jogát a felperesnek nem sértették. A felperes volt az, aki a tanítói tevékenységével összefüggő tájékoztatásokkal azonos kommunikációs csatornán egyéb jellegű közléseket is közzétett, amelyek a szülők számára is elérhetőek voltak. Ebből kifolyólag maga mondott le ebben a körben a jogszabályok által biztosított

abszolút jogának, a magánélet tiszteletben tartásának a védelméről. Ezen felül a felperes általi megosztások megismerhetővé tétele, azok minősítése, ahhoz a társadalmi vitához kapcsolódtak, hogy egy, a gyermekek fejlődéséért felelős pedagógus szélsőséges nézetekkel kapcsolatos megnyilvánulásokat továbbít azon a fórumon, ahol a rábízott gyermekek szülőivel is megoszt a tanulással összefüggő információkat. A másodfokú bíróság e körben rámutat, hogy nem szükséges, hogy valamennyi tanítvány szülője megkapja ezen a kommunikációs csatornán a híreket, elég az, hogy ha bizonyos számú szülőhöz elérnek az ilyen jellegű közlések. A társadalmi vita lényegét, a felperesi cselekmények kritizálhatóságát pedig nem befolyásolja, hogy a felperes magatartása nem volt szándékos a ... bejegyzései nyilvánosságának beállítását illetően.

A jóhírnév megsértése nem valósult meg, ugyanis a felperes volt az, aki ezen közléseket közzétette. Az általa a közlésekhez tett megjegyzések, illetve a közzétett tartalmak jellege folytán megállapítható, hogy nem figyelemfelhívás, vagy elhatárolódás volt a felperes célja ezen tartalmak megosztásával, hanem azok tartalmi mondanivalójával - akár részben is de - egyetértett. A felperes tevékenységének alperes általi minősítését nem befolyásolja az, hogy a felperes nemcsak olyan tartalmakat tett közzé a ..., melyeket az alperesek kritikával illettek, hanem egyéb jellegűeket is.

A fentiekre való tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felperes személyes adatai és a képmás védelméhez fűződő jogának megsértését megállapította. A megállapított jogsértések okán a felperesi kereseti kérelemnek megfelelően a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja szerint a I. rendű alperest eltiltotta a további jogsértéstől. A sérelmezett cikk törlése nem volt indokolt, ugyanis az alperesek a jogsértő tartalmakat már korábban megváltoztatták, így a felperes beazonosíthatósága, és így a jogsértés megszüntetésre került.

A jogsértések megállapítása folytán a Ptk. 2:52. § szerinti sérelemdíjról is határoznia kellett a Fővárosi Ítéltáblának, melynek mértékét a Ptk. 2:52. § (2)-(3) bekezdései alapján állapította meg. A felperes által igényelt összeg a kifogásolt magatartásra, a jogsértés súlyosságára, és a jogsértéssel körülírt felperesi magatartások jelen ítéletben is tárgyalt kritizálhatóságát is figyelembe véve 900.000 forintot meghaladó mértékben túlszámított volt. A másodfokú bíróság a sérelemdíj mértékének meghatározásánál figyelemmel volt arra, hogy a felperes személyes adatai és képmása csak egy rövid ideig voltak megismerhetőek, ugyanis a felperesi jelzést követően az alperesek azokat felismerhetetlenné tették. Azonban az sem tehető vitássá, hogy az alperesek mulasztása folytán a felperes egyértelműen azonosíthatóvá vált, és fényképfelvétele is elérhetővé vált egy internetes sajtótermékben.

A másodfokú határozat eredményeként a felperes az alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelmei vonatkozásában 15%-ban tekinthető pernyertesnek, ezért a Fővárosi Ítéltábla a perköltségviselés tárgyában a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 81. § (1) bekezdése alapján határozott a felperes és a munkáltató I. rendű alperes viszonyában. A bíróság a felperes részleges pernyertessége okán megváltoztatta a felperes által fizetendő eljárási illeték összegét, és azt leszállította 306.000 forintra, míg a 360.000 forint teljes elsőfokú eljárási illetékből a fennmaradó összeget az I. rendű alperesnek kell viselnie. A másodfokú eljárási költség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. Az elsőfokú eljárásra irányadó illetékalapra való tekintettel a másodfokú eljárás illetéke 480.000 forint [Itv. 46. § (1) bekezdés], melyből a felperes köteles viselni 408.000 forintot, a 15%-os pervesztességhez igazodóan az I. rendű alperes köteles viselni 72.000 forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezések a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapulnak.

Budapest, 2017. november 14.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

bíró

Dr. Kovács Éva s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő